

Rectificatie

Het artikel ‘Monumenten uit een recent verleden’ in het juli-augustusnummer vermeldt dat de gezinsverpleging niet meer bestaat. Deze informatie is onjuist. Momenteel verblijven nog 14 cliënten in de gezinsverpleging. Deze vorm van zorg is ondergebracht bij de Lotting, een onderdeel van GGZ Zuidwest-Drenthe. Wilfred Dillingh is de laatste verpleegkundige (casemanager) die de cliënten in de gezinsverpleging onder zijn hoede heeft.

De nadruk lag vroeger vooral op het zo normaal mogelijk functioneren in de maatschappij. Doordat de mensen binnen de veilige kaders van een gezin leefden, voelden ze zich minder patiënt. Net als de andere gezinsleden werden ze aangesproken op afwijkend gedrag en moesten ze zich aan de regels houden. Er was relatief gezien meer tijd voor hen dan op een grote afdeling van een instelling, en daardoor ook meer persoonlijke warmte. Ook kreeg de cliënt door de gezinsverpleging weer een thuis waar op hem/haar gerekend werd. Dit vormde een belangrijk aspect voor het doen groeien van eigenwaarde. Tegenwoordig is de maatschappij complexer en is de bereidwilligheid om dit te doen minder groot, zowel vanuit de gezinnen als vanuit de cliënten.

In het buitenland is gezinsverpleging als begeleidingsvorm nog zeer actueel. De nadruk van de zorg is verschoven van integratie naar rehabilitatie, bijvoorbeeld in het kader van alcohol en drugsbegeleidingsprogramma's (Noorwegen), of huisvesting van verstandelijk gehandicapten, psychiatrische patiënten en ex-gedetineerden (Frankrijk). Daarnaast zijn er vele variaties ontworpen op de werkwijze en de vorm van de gezinsverpleging. <